

**ІРИНА АНАТОЛІЇВНА
КОЗАЧУК
(1957–2020)**

20 серпня 2020 р. на 63-му році пішла з життя Козачук Ірина Анатоліївна, чудова людина, висококласний професіонал, що все своє життя віддала пульмонології і протягом 38 років (з 1982 р. по 2020 р.) працювала в ДУ «Національний інститут фтизіатрії і пульмонології ім. Ф. Г. Яновського НАМН України».

Ірина Анатоліївна народилась 27 вересня 1957 року в місті Києві в сім'ї вчених-агрономів, тому з дитинства була знайома не тільки з міським, але і сільським життям. Батьки багато працювали, Ірина часто лишалася сама і вже в чотири роки почала читати. Із задоволенням вчилася грі на фортепіано. Багато контактувала з тваринами — так розвивалась її любов до братів наших менших. Ірині Анатоліївні були притаманні виняткова працездатність, терпіння, доброта, милосердя, неконфліктність, але разом з тим твердість характеру і вірність своїм переконанням.

Середню школу Ірина Анатоліївна закінчила з золотою медаллю; викладач по класу фортепіано пропонувала їй музичну кар'єру, але корективи до вибору майбутньої професії внесла хвороба матері Ірини – бронхіальна астма. Так Ірина Анатоліївна вирішила стати лікарем. Вона блискуче справилася з екзаменами і в 1974 році вступила до Київського медичного інституту імені О. О. Богомольця. Тут вона не тільки засвоювала ази медичної професії, але і познайомилася зі своїми майбутніми колегами, хорошими друзями і чоловіком. Після закінчення медичного інституту в 1982 році отримала диплом з відзнакою. Але Ірина не перестала вчитися: у 1984 році успішно завершила клінічну ординатуру зі спеціальності “пульмонологія” Київського ордену Трудового Червоного Прапора НДІ туберкульозу і грудної хірургії ім. академіка Ф. Г. Яновського. З того часу розпочалась її кар'єра в стінах інституту — з 1984 року по 2009 рік працювала лікарем, а з 2009 р. — завідувачкою відділенням бронхообструктивних захворювань легень. В 1995 році захистила кандидатську дисертацію

«Особливості клініки, діагностики і лікування хворих аспіриновою астмою».

Не можна бути хорошим лікарем, не удосконалюючи свої знання протягом життя, Ірина Анатоліївна це розуміла. Вона завжди була в курсі всіх останніх досягнень медицини і з кожним роком рівень її знань і лікарської майстерності зростав. Не дивно, що вона успішно лікувала самих тяжких хворих і ніколи не відмовлялась від складних діагностичних випадків.

В 2019 році Козачук Ірина Анатоліївна була нагороджена Грамотою Верховної Ради України за вагомий особистий внесок у розвиток медицини, надання кваліфікованої допомоги населенню, сумлінну плідну працю в галузі охорони здоров'я та високий професіоналізм.

Велика кількість хворих вдячні їй за відновлене здоров'я, а в деяких випадках — і за повернення до життя. Коли іде з життя справжній лікар, багато пацієнтів, які довгий час лікувались у неї, почувають себе осиротілими. Протягом всього життя Ірина Анатоліївна користувалась величезним авторитетом у своїх колег. Вона завжди могла допомогти розібратись в складній ситуації, ділилася своїми знаннями і досвідом. Та й просто в життєвих ситуаціях могла допомогти порадою.

І при цьому вона встигала приділяти увагу своїй сім'ї і близьким: чоловіку, дітям, тяжко хворій мамі, брату. Ірина Анатоліївна була закохана в свою професію і цю любов передавала своїм дочкам – Марині і Наташі.

В нашій пам'яті вона назавжди залишиться з привітною посмішкою, гарним настроєм, добрими очима. Поруч з нею завжди було тепло і спокійно. Прекрасна людина, високопрофесійний спеціаліст, чудовий керівник з великим серцем і відкритою душею до всіх оточуючих. Для багатьох Вона була справжньою рятівницею і порадиницею. Вона любила життя і дуже хотіла жити...

Пам'ять про Ірину Анатоліївну назавжди лишиться в наших серцях.

Колектив ДУ «Національний інститут фтизіатрії і пульмонології імені Ф. Г. Яновського НАМН України»

Правління Асоціації фтизіатрів і пульмонологів України

Редакційна колегія журналу «Український пульмонологічний журнал»